

5887

Looshes.

154.

Julius Raabe.

Wanemuise
näitelawa
+ TARTUS. +

Ann. 46.

— Lahteks-tähepanemiseks! —

Raamatut palutakse korralikult
hoida! ära kaotatud ehk rikunud ek-
semplari eest nõutakse üks rubla tasu.

Къ представленію на нар.геа рахъ одобрено.
6-го октябрия-08г. за №9099.

Eesti Üliõpilaste Seltsi
raamatukogule

Wanemuise näitelawa poolt

Looskes.

Weider etendus 6 meesterahvale.

Julius Raabe.

Tõlkinud: K. Kodak.

Wanemuise näitelawa,
augusti kuu, 1909 a.

76078

Osalised:

Anton
Wärdi } peremehed maalt.

Uksehoija.

Õestseisuse liige.

Linnawaht.

Peatriiskäija.

Tõendus: Anton ja Wärdi kama-
wad kodukoetud rüdest ülikondasid,
neil on rätik kaela köidetud, pääs-
laid kaabud, ja käes metsast löiga-
tud kepid. Antonil on pääle selle veel
paks palitu seljas. — Uksehoija kama-
sinist kruube ja niisamasugust mütsi.

Dekoratsioon.

Näitelava kujutab ühte teatriloošhet
seestpoolt. Täsi ole mitte palju laiem,
kui kolm ühes reas seisvat tooli. Taga-
seinas on tasetuks. Eest on looshe ku-
ni rinnakõrguseni ühe sessiidega kinni.
Tagaseinas ripub plakati pealkirjaga:
'Operi klassisid võib uksehoidja käest
soada.'

1. etendus.

Anton. Wärdi. Uksehoidja.

Sesside ülesmineku ajal on looshe veel
tühi. Siis avatakse ukse ja sisse astuvad
Anton ja Wärdi, nende taga uksehoidja.
Wärdi annab kahte piletit käes ja
loeb.)

Uksehoidja. Looshe 29. - Palun siin,
minu härrad! Soovite ühte sedelit?

Anton. Sedelit?

Uksehoidja. Nu ja - programmi; et te
teaksite, (publikumi poole, s. t. mõeldava
näitelava poole näidates), mis tuleb, mida

mängitakse.

Wärdi (naerab rumal-kawalalt). Ei ole medal. sedelit waja!

Uksehoidja. Mitte? Miks siis mitte?

Wärdi. Noh, mis tuleb, seda waatame me ju piinne päältgi! - Kae wigurivänta!

Wärdi, Anton (naeravad rumala hoidmelega, istuvad selle juures, Anton paremale poole, Wärdi pah. poole tooli pääle, nõnda et keskmine wabaks jääb).

Uksehoidja (rahulikult). Ehk soovivad härrad ühte klaasi?

Wärdi. Ühte klaasi? Ja, seda juba en-nembide!

Uksehoidja (nimmes). Plus!

Anton (imber pöörates ja järle hüüdes).

Skii toode, tooge juba ütkõrraga kaitse klaasi!

Uksehoidja. Teile ka? Kõhe, minu härrad!

2. etendus.

Anton ja Wärdi (üksi).

Anton (toetab wõre pääle ja waatab saalis ringi). Skuille sja - me oleme aga

peenikese latsi pääle rehvanu!

Wärdi. Oi sa pimekõks küll! Lu na
oga om saaxe!

Anton (ehmatanult). Mida sös - om
saaxe?

Wärdi (saladusliselt kolme tooli pääle
näidates). Koh - nema om jo essin!

Anton (imes tades). Essin?

Wärdi. No muidugi! - Me oleme jo
pallalt kaits piletinärnu wõttan, ja
sün om ometi kolm tuuli!

Anton (woit olles, lugedes). Ja - sün
om kolm tuuli. Piletimüüjal oliwe
wist küll silmalugipese kinni - -

Wärdi. Ja, tuu om tõeste hammastege
wahtin.

Anton (lühikese järelemõthemise järele).

Kas tääd, sün om meil ütsu puru puha!

Om essin, om kaoten! - Meie jääme!

Ninda om ka õkwa suurte sakste muudu.

Wõime emast õige õuli ajada! (laotab
emast tooli pääle laiali)

Wärdi. Lula õige! Lihupi tuul ei ole
koh just praoski tarwis tett!

6.
(Mõlemad on enimast võimalikult sieli
ajunud ja toetavad Käed Kepi järele)

3. stendus.

Ündised. Uksehoija.

Uksehoija (sisse astudes, toob kaks ooper
klaasi, toolide taga). Siin, minu härra
on kaks klaasi!

Anton (raha taskust otsides). Noh, si
on ilus, minul on just kõva jänn!

Wärdi (otsib westitaskust raha). Ja
minul viil!

Uksehoija (investades). Jannu?

Wärdi (on raha otsinud). Nu ja!

(Pöörab enimast ümber ja näeb ooperi-
klaassisid.) Nohoh?

Anton (näeb ka klaassisid ja hakkab
vägevasti naerma).

Wärdi (nõndasamuti; toetab selle juures
Kepi põrandat vastu ja likkab naeru
juures mütsi). Waate, mats, si on alles
üits-nali, no si on alles üits-nali!

Uksehoija (pahaselt). Minu härrad,
palun, ärge rütke minu aega. Tükk
maksab 25 kopikat.

Wärđi (hinge saades, jörutab kepiotsoga vastu pörandat, pisarad naerupärist silmis). Lõge seh, kas me sös sühkest laasi tahtseme?

Uksehoija. Noh, missuguseid siis?

Anton (pühib naeruga pisaraid silmist).

Noh, laas-poiast oles-me tahtan!

Uksehoija. Wäga kahju, siis peawad hävrad puhuetisse minema. - Teie olete aga need klaasid siin tellinud, sellepärast -

Wärđi. Ära nüüd mürame nappa!

Lös-präme me nima küll temol ära wõtme. (Wõtub raha taskust ja maksab.)

Anton. Ega ikki midu ei saa. (Maksab nõndasamuti.)

Uksehoija (raha vastu wõttes). Täran!
(Lõheh pahase näoga ära ja paneb ukse kinni.)

4. stendus.

Wärđi (klaasi wõttes). Lida - nüüd oleme sös sissi kukkun!

Anton (wõtub ka klaasi). Hm, ta ütles jo, ka me laase ei tahtwet!

Wärdi. Noh muiduki, seda võis ometi
sinke niherants inimesele selgeste ära
rotestiiri!

Anton. Aga kas tääd, minul nakkab
päris läini. Ma tõmba õige oma pu-
litu tillikselt maha. Tee me nigu oles-
kodun! (Tõmbab palitu maha ja pa-
neb kuskale tooli pääle.) Aga kas
tääd, odave om ni ruipi! Tükk Kaits-
kümmeendviis Kopikut! (Waatab klaasi)

Wärdi. Ah, kas sia arwad, et omale
saad?

Anton. No mis sia sös õige mõted?

Wärdi. Kos sin sellege! Waate õige
sinna! (Näitab plakati pääle.)

Anton (ümberpöörates, loeb). „Osperi-
klaasisid võib uskoidja käest lae-
nata!?” – La taewas küll! – Noh,
sös om sii kallis, Kaitskümmeendviis
Kopikut palla waaternise üst!

Wärdi (puhastab kirju taskuräti-
kuga oma klaasi). Noh, niid ei
awite äinõmb miakegi asi!

Anton (puhastab niisanuti, natukene

Kohmetumali). Ei ole midagi vool oma elu
suhengi sinuses raie läbi vaadama!

Wärdis. Oo ja, midagi ole küll ütskord!

Austellungi pääl Willändin, sü olli
Kogundi wigur! Sõu olli koksi -
laotab käed wälja ja tõukab klaasi
antoni vastu püäd.

Anton. Ai Wärdis! Sina karwited küll
kolme tuuli! (Wärdis waatab läbi
jämedama otsa, raputab püäd ja waa-
tab jälle.)

Anton (hoiab ka klaasi walesti, waa-
tab niasamuti, kui ta Wärdis püärapu-
tamist näeb). Noh, ei kolba püüleji?
(Läbi waadates.) Sa taewane isik
küll! (Naerab.)

Wärdis (waatab jälle). Kas sin meelest
ei ole koh ninda, kik om Kogundi
tillike!

Anton (waatab ikka alles läbi klaasi).
Oh sa wigurivänt küll! Sõule, sü
om jo wähendamine laas!

Wärdis. Noh, säs oles me oma raha
paremb tasku jätta wõinu!

10.
Anton (läbi klaasi vaadates). Inimese
näeva ninda tillikse wälla, niigu me
kabelilaadal, kui mia kõrku torni ot-
sast olla waati.

Wärdi (läseb klaasi maha waju da ja
otsib silmadega). Ja kui pärast peris-
silmitse waated, jõe ei täägi enämb, kon
nee kisk om, keda inime näit.

Anton (uuesti läbi klaasi waadates).
Siukest raibet inimesele kätte anda,
sii ajal peawegu kopsu üle maks! —

Wärdi (klaasiga waadates, äkki). Sid,
piä mook! Kae koh, sääl om jo sii
kaubasaks, kelle käest täämb Kunst-
sõnnikut ostime. Tere koh! —

Anton. Kae, kae, sääl tagaotsan
om jo Matsijorgu Liisu Larwejaani
Mariga. Küll neil om kade meil meie
peäle, et me kallil katsil istume. Tee
kuub walla, et na näes, et meil west
sällan om, niigu sakstel, ja hõbedane
uurikett! —

Wärdi (waatab jälle läbi klaasi;
äkki naeratab ta laialt) Uui! —

(Lööb keelega lasku.)

Anton. Ules sös? Kun sös?

Wärdi (klaasiga). Lää! Lää - ku-
ral puul! - Lia, sü om aga manisel!

Kue, noogutes pääge! (Nikutab usi-
nasti pääga ja teretab parema käega.)

Anton (klaasiga otsides). Mia ii näe
mitte miinkestgi!

Wärdi (ippa läbi klaasi koketterides).
Lia - sü oles midägi mokka pervä!

Anton (ippa alles otsides). Mia ii
lõwä tedä!

Wärdi (nagu enne). Lõs waate ometi
ilma laasite!

Anton. Oige miin! Ku ma tema iist
rasket raha massan ole! (Otsib edasi.)

5. stendus.

Endised. Üks- teatrisõija.

(Peenikene hävra lastakse loõshesse
sisse, hoial piletitpoolt käes. Astub

Wärdi kõrvale, näeb imestades, et tema
tool kinni on, ootab aga rahulikult,
kuna mõlemad sees olejad weel läbi klaa-
side waatawad.)

12.
Wärdi (nagu enne). Kohju, nüüd
istub kiagi tema kõrva.

Anton (nagu enne). Kün sôs ometi?

Wärdi. Siuke hõbemede wiis! Skuule,
mia arwa, nüüd hiirwites ta wiil min
ile! (Laseb klassi maha wajuda.) Siuke
plikajundas!

Peatriskäija (jubib kõhatamise läbi
enese poole tähelepanemist).

Anton (nagu enne). Mia ei näe mitte
midagi!

Peatriskäija (hakkab rahutuks saama,
pundutab Wärdit õlast). Olge nüi häda,
hävra, wõtke see palitu ära!

Wärdi (pöörab emast pool. poole ümber
ja waatab talle klassi läbi otsa). Mia
ei! (Waatab jälle rahwa poole.)

Peatriskäija (rahutunult). Kõga ma
palun, hävra, wõtke see palitu ära!

Anton (waatab selles ja järgmistes eten-
dustes ilma ärapiiramata, pea klassiga
pea ilma, rahwa poole, nagu ei lähes
temale terve asi loostes midagi korda).
Kün ta sôs om?

Wärdi. Mia ei võta seda palitut mitte ära! (Pöörvitab jälle usinasti oma kleasi) Lõul, kae nu!

Teatriskäija. See plato on aga minu oma! Mina olen selle eest raha maksnud!

Wärdi (nagu eme). Noh, kas tõe sõs-ar = wade, et mia ei ole massan?

Teatriskäija. Kas tahate palitut ära võtta, või ei?

Wärdi (rahulisult sõbralikult). Mia ei võta seda palitut mitte ära.

Teatriskäija. Sellega saame ju korra. (Läheb loobshet rälja, et uksehoidjat tunna.)

Anton ja Wärdi (vaatavad äramine- jale lõbusas tujus järul ja naeravad ka- malalt).

Anton. Kuu to tütrik sõs-om?

Wärdi. Kae nu, kural puul, tolle jämme kötuga esända kõrval; taga istub üts- emänd, näpits-nõnal ja ees istub üts- härra, kel jää pallas, nigu sügisene rüä põld.

Anton. Kuu? Kuu?

6. etendus.

Endised. Peatriiskäija. Uksehoidja.
Peatriiskäija (astub uksehoidjaga sisse).

Uksehoidja (astub värđi juurde). Olge
 nü häa, see härra tahab oma plötsi
 kätte saada. Pange palitu ära, minu
 härra!

Wärđi (waatab läbi klaasi edasi ja
 teeb näo, nagu ei oleks ta midagi kuul-
 nud).

Uksehoidja (liigutab teda õlast). Hei,
 mees! Peie peate selle palitu tooli päält
 ära wõtma!

Wärđi (pöörab ennast mõlemate poole
 ümber ja ütleb süütaht). Tahate te midagi
 minu käest?

Uksehoidja. Ja muidugi, see härra on
 oma koha eest maksnud ja tahab oma
 tooli päale istuda.

Wärđi. Miisperäst istku!

Uksehoidja. Siis peate uga palitu ära
 wõtma.

Wärđi. Palitu? - Ei, tolle palitu jätta

ma ilusti tooli pääle.^{10.}

Uksehoidja. Teie ei tohha siis?

Wärđi (laisalt). Jumal hoidku!

Uksehoidja (teatriskäijale). Siis peame
Korrapidaja eestseisuse liikme tooma.
(Mõlemad lähewad lahtijaänud ukse poole)

Säläl lähew ta parajasti mööda. Olge
nii hõia, härra Korrapidaja!

7. stendus.

Endised. Eestseisuse liige.

Eests. liige (sisse astudes). Mis siin on?

Uksehoidja. Siin see härra nõuab oma
platsi. (Eestseisuse liige kumardab teatris-
käija poole) Ja see mees ei tohha oma
palitutu eest ära wõtta.

Eests. liige. Teie ei tohi seda üldse mitte
sallida, et päälisriideid saali ühes wõe-
takse ja toolide pääle pandakse. (Lähew
ettepoole Wärđi juurde.) Palun, wõtke
see palitutu ära, et see härra istuda saaks.

Wärđi (kes läbi klaasi waadanud on,
pöörab ennast pooliti ümber). Kas midagi
wõi?

Eests. liige. Muidugi, kes siis müü? - See

16.
on keelatud, toolide^{16.} päale rüürid panna
Wärdi. Seda pia mid koh peris õiges
viisis.

Bestseis. lüige. Koh, siis võtke oma poli
tu ära! (waatab uuris) Etendus algas
kohe!

Wärdi. Too politu? - Ei - selle jätta
ma sinna, kun ta om!

Bests. lüige (imestades). Kuidas?

Wärdi (kõvasti). Seda politut ei võ
ta ma mitte ära, selle jätta ma sinna
kun ta om!

Bests. lüige (seisab silmapilgu nõutalt ja
waatab pea uksehoidja, pea teatriis =
käija otsa. ütleb siis esimesele). Pooge
limasraht!

Uksehoidja (ära).

Bests. lüige (teatriiskäijale). Mul on
väga kahju, mu härra. - Kuulmata.
Täiesti kuulmata!

Anton. Kun tu tütris sös ometi om.

8. etendus.

Endised. Limasraht.

(Wärdi waatab jälle läbi klaasi);

17.
pühastab seda korra vahelduseks. Anton
võtab selle aja sees suure võltsiva kani-
ka ja taskuriva välja ja hakkab sööma.
Üksheidja astub limmarahiga sisse.)
Limmarah. Tere öhtust! Kus see mees
siis on?

Bests. liige (Wärdi päale näidates). Siin,
ma ei saa teda sundida oma palitut
selle härra platsi päält ära võtma.

Limmarah (kõuskab Wärdit, kes lööbi
klaasi vaatab, natuke järsult). Hei,
teie! - Põhote teie palitut ära võtta
või mitte?

Wärdi ümberpöörates). Mida? - Palitut?
- Ei, toda palitut ei võta ma mitte
ära!

Limmarah. Sui teie mitte silmapilk
palitut ära ei võta, wim ma teid otse-
kohe politseisse.

Wärdi. Sui sii teile nalla tüüp, mingi-
peräst! (võtab oma kepi kõvemini
pikku.) Aga kerge ei saa sii teil mitte
olema!

(Bests. liige, teatriskäija, üksheidja

18.
ja linnaraapt waatavad üksteisele
meeltäraheitlikult otsa.)

Eests. liige. Aga mees, olge ometi
mõistlik ja ärge skandali tehke! -
Rahwas hakkab juba tähele panema. -
Ütelge ometi, mispärast teie siis palitute
ära wõtate si toha?

Wärdis. Mia-palitute?

Eests. liige. Ja, mispärast taewa ni-
mel ei toha teie palitute mitte ära
wõtata?

Wärdis. Noh, wäega lihtsalt! Mispe-
rast joo mia palitute ära wõtme?
si palitute ei ole jo sugugi minu oma!

linnaraapt. See palitute ei ole mitte
teie oma?

Üksheidja (piinlikult). Ärge tehke
ometi halba nalja!

Eests. liige. Noh, kelle oma see pali-
tute siis on?

Wärdis. Too palitute?

linnaraapt. Ja, see palitute!

Wärdis. Siis palitute? (Waheseg.) Siis
palitute om- (näitab Antoni pääle)

selle oma sääl!

19.

Bests. liige. Selle härra oma? - Ja -
aga -

Linna-vaht (Antonile). Tii? Wõtne
nüüd see palitu aga otskohe tooli
päält ära!

Anton. Tii palitu? - Ja müiduki -
selle wõi ma ära wõtta. (Wõtub,
paneb kokku, paneb tema oma tooli
pääle ja istub ise otsa.)

Bests. liige. Ja, aga mispärast ei
teinud teie seda mitte kohe?

Anton. Kohe? - Mida?

Bests. liige. Ja, mispärast ei wõtnud
teie oma palitut mitte juba eemem ära?

Anton (laisalt). Eummb? Koh, minde
ei ole wül üitgi inimene sõnagi lau-
sun! (Naerab Kavalat häämelega ühes

Wärdiga. Teised waatawad pää pääle
Kuskunult üksteisele otsa. Siis ütleb ta
Wärdile, Kun too tüdruk sös ometi
om?

(Bests. liige langeb ruttu.)

